A mezőgazdaság várja a fiatalok segítségét!

A KISZ Központi Bizottsága és a Magyar Úttörők Szövetsége országos felhívására megyénk több üzemi és tanintézeti KISZ-szervezete jelentkezett, hogy részt vesz a rossz időjárás miatt elhúzódott betakarítási munkákban. A mezőgazdasági nagyüzemeknek, termelőszövetkezeteknek továbbra is szükségük van a segítségre; várják a fiatalok kollektíváit.

Feladatunk a megtermelt értékek megmentése, annak biztosítása, hogy ne veszszen kárba a mezőgazdaságban dolgozók egész évi munkája.

A további igényeket és jelentkezéseket a Csongrád megyei tanács mezőgazdasági és élelmezésügyi osztálya gyűjti össze, koordinálja és a legszükségesebb munkákra irányít benneteket. Mi, ifjúkommunisták, segítsük a betakarítást, jelentkezzetek, az időpont és létszám megjelölésével.

A KISZ
Csongrád megyei Bizottsága

Diákok a mezőn

Kint a határban szokatlanul hűvös szél sodorja az ember szemébe a homokot. A kisteleki Magyar—Szovjet Barátság Tsz egyik burgonyatáblája felé haladunk, a szegedi élelmiszeripari főiskola diákjait szállító csuklós busszal. Közel vagyunk már a célhoz, előttünk az utolsó tájékozódási pont, a fenyveserdő. Innen csak pár lépés a hatalmas krumpliföld, pótkocsis traktorokkal, és két „villázóval". Praktikus gépek ezek, kiemelik és kiterítik a földben termett gumókat.

Az erdő mellett még erősebben sodorja a szél a homokszemeket. Melegen öltözött lányok és fiúk színes tábora szorgoskodik, szedi a burgonyát. Néhol még a melegítő alól kikandikáló alsóruha visszagyűrése is elmaradt, mert egyrészt piszkos a kéz, kár hozzányúlni, másrészt ebben a nagy munkában nincs rá idő. Sietni kell, jön az eső. Kovács István tanár és Szalkai János, a munkacsapat vezetője állandó mozgásban vannak, hol itt, hol ott segítkeznek. Őket faggatom a termelőszövetkezet és az iskola kapcsolatáról, a diákok munkájáról.

Kovács tanár úr leteszi a teli vedret, tornacipőjével elrúg egy szúrós kórót, és csak azután mondja:

— A termelőszövetkezet pártszervezete kért meg bennünket, hogy segítsünk. Természetes, talán mondani is fölösleges, hogy örömmel veszünk részt a betakarításban. Most 250 diák dolgozik, és eddig 35 vagon terményt szedtünk föl.

A munkacsapat vezetője gondterheltnek látszik, ha az esőfelhőkre néz. Kicsit elkeseredve beszél:

— Nem csoda, hogy nehezen haladnak. Még a munkához szokott embernek is megerőltető ilyen időben dolgozni. Pedig nagyot segítenek rajtunk, nem is tudom, mi lett volna velünk, ha nem kapjuk meg ezt a támogatást.

A gyerekek sűrűn váltogatják a vödröket. Megkérdeztem az egyik csoportot, milyen érzés a tanterem után egy-két nap a szabadban, a termelőmunkában.

— Szívesen csinálom, ha nehéz is, mert jól jön ez a kis pénz — mondja Németh Erzsébet. Huszár István, a KISZ-titkár azt mondja, szellemi vetélkedőket, szeretnének rendezni, és kirándulásokat szervezni az így keresett pénzből. Egy magas lány, Gorics Erika számol: egy vödör fölszedett krumpliért egy forint jár, és ha nincs ilyen hideg, mint ma, akkor 120—130 forintot keresünk.

Farkas Anna a kezét mutatja, tele apró fekete pontokkal.

— Tele tüskével a kezünk, emiatt nem haladunk úgy, mint tegnap, amikor tiszta földből kellett felszedni a krumplit.

Újra fölteszem a kérdést, hol jobb? itt, vagy az iskolában?

— A csoport kórusban felelt: — Az iskolában, mert ott most jó meleg van.

Valóban rossz az idő a mezei munkára, de éppen az idő sürget. Mindenképpen jó megoldásnak tűnik, a termelőszövetkezetek és az iskolák évek óta tartó kapcsolata. A teljes gépesítés mellett is nagy szükség lehet a kétkezi munkára, főleg őszszel. A kisteleki Magyar—Szovjet Barátság Tsz-ben a diákok 120 vagon burgonyát szedtek föl ezen az őszön.

Majoros Tibor

Az élelmiszeripari főiskola diákjai a kisteleki határban

Az esztergapad mellett

A tápéi gépészeti üzembe éppen jókor érkezett a fotoriporter: lencsevégre kapta egy pártcsoport tagjait, akik egy nagyobb munka megbeszélése végett jöttek össze az esztergapad mellett. Ez a kis momentum is arra vall, hogy a kommunistáknak nem közömbös, hogy egy-egy társuk, vagy kollektíva keze alól milyen munka kerül ki. E kép láttán merült fel a gondolat, hogy beszélgessünk Kakuk Istvánnal, az Alsótiszavidéki Vízügyi Igazgatóság csúcspártvezetőségének titkárával a náluk folyó pártépítésről, általában az igazgatóságnál dolgozó kommunisták helyt-állásáról. Legtöbbet ő tud erről mondani, hiszen osztályvezetői munkaköre mellett 1963 óta tölti be mai tisztségét, azelőtt, 1956-tól pedig ugyanitt alapszervezeti párttitkár volt. Annak idején, mint salgótarjáni bányász, 17 éves fővel lépett a párt soraiba. Akkor, 1946-ban még nem dőlt el, hogy ki kit győz le, kié lesz a hatalom.

A DERÉKHAD TAPASZTALATÁVAL

— Történelmi tény, hogy csak a magyar munkásosztályé lehetett a hatalom, a mienk — mondja most mosolyogva Kakuk István, s egy pillanatra visszaréved a múltba, a maga és a vele egyívású társai útjára. Az ő generációja volt tizenéves, amikor füstölgő romokban hevert az ország. Ma viszont a derékhad tapasztalatával és bölcsességével ő is egyike azoknak, akik hitük szerint felelősséget éreznek az utánuk következő boldogulásáért, beosztásuk szerint pedig megkövetelik a tisztes munkát, ahogy ők is tanulták, mert csak azzal és azáltal lehet valaki az ember.

Három megyére szóló hatáskörre terjed ki az ATIVIZIG munkálkodása a folyókon, a belvízvédelemben, s mindezt 1120 fizikai és 380 szellemi dolgozó végzi, kubikosok, nehézgépkezelők, szakmunkások, technikusok, mérnökök. A vízügyi szolgálat természete szerint oszlanak meg a munkaterületek is. Van a gépészet, a szegedi szakaszmérnökség és az igazgatóság központja, amely komplett egészet alkotva tartozik össze a pártéletben is, míg a hódmezővásárhelyi, a csongrádi és a szentesi szakaszmérnökségen dolgozó pártszervezetek önállóságukkal, de együttműködési joggal kapcsolódnak az egységes irányításhoz. Az összlétszám 11 százaléka párttag. A fizikai dolgozók párton belüli aránya 60 százalék. A legjobb aránymutató viszont a szegedi szakaszmérnökségen található. Itt a párttag fizikai dolgozók aránya 80 százalék, s ez nagyon is érthető. Ácsok, kubikosok, betonszerelők, lakatosok képviselik a munkásságot, és területileg is ez a legnagyobb szakaszmérnökség. Az országhatártól Csongrád és Bács megye jelentős részét átkarolva tartozik hozzá a folyószabályozás, belvízvédelem, vízrendezés, műtárgyak építése. Az ószentiváni új szivattyútelep építése is ennek a szakaszmérnökségnek a munkája volt, aztán megbízták a szegedi partfal rekonstrukciójával is.

ÉLMÉNYSZÁMBA MEGY

A pártélet itt is mozgalmas, élő, eleven. Az itt dolgozó kommunisták egy-egy taggyűlése szinte élményszámba megy: annyi a felszólalás, olyan szenvedélyes a vitaszellem, hogy Tornóczky Péter párttitkár alig győz rá válaszolni. Ha más munkája nem akadályozza Kakuk Istvánt, akkor ezeken a taggyűléseken is mindig részt vesz a csúcsvezetőség képviseletében, hiszen az itt dolgozó kommunistákon sok múlik, hogy a szakaszmérnökség évi 60 milliós termelési terve maradéktalanul megvalósuljon, életet nyerjen a különböző beruházásokban.

— A pártépítéssel még sincs itt minden rendben — teszi hozzá Kakuk István —, jóllehet, az adottságok is nehezebbek a szétszórt munkaterületekre, illetve azokról haza naponta utaznak a dolgozók. Annál jobb viszont a szocialista brigádok munkája, amelyben természetesen szintén a kommunistáké a kezdeményezés. Idén inkább a tápéi gépüzem pártszervezete gyarapodott a vezetőség és a fiatal párttitkár, Németi Gyula jó munkája eredményeként. A párt tagjai sorába léphetett Seprényi István kotrós, aki nehézgépen dolgozik, fiatal és a törzsgárdához tartozik, továbbá a nála idősebb Novák István fűtő, aki szintén törzsgárdatag. Egy harmadik tagfelvételre pedig ebben a hónapban kerül sor.

SOKAN TANULNAK

Rákérdeztünk természetesen arra is, hogy a tagfelvételre ajánlottakkal ki foglalkozott előzetesen, és milyen lelkiismeretesen. A gépészetnél ezt a munkát Szegszárdi Mihályné üzemágvezető kapta és vállalta, aki egyben a csúcsvezetőség tagja is. Hogy mennyire lelkiismeretes munkát végzett, azt bizonyítja az eddigi eredmény: akiket javasoltak, azokat elfogadta a taggyűlés kollektívája.

— Sok, rendkívül sok a pártba felvételre jelentkező az igazgatóságon, a szellemi munkakörben dolgozók közül — jegyzi meg a csúcsvezetőség titkára. — Dr. Boldizsár Sándor párttitkár legutóbb arról tájékoztatott, hogy van is új jelöltjük, aki mérnöki beosztású és minden követelménynek megfelel.

Mint megtudtuk, ebben a pártszervezetben kicsit sürgető is szem előtt tartani a pártépítést, mert idén hárman is mennek innen nyugdíjba, s a helyükbe lépni fiataloknak kell, arra érdemeseknek. Erre minden lehetőségük megvan, mert ösztönzik őket a továbbtanulásra politikailag és szakmailag egyaránt. A három alapszervezetből 280-an tanulnak különböző szintű pártoktatásban, mintegy 300-an pedig a szakszervezet által rendezett oktatásban vesznek részt. Egyetemeken, főiskolákon 29-en tanulnak, többen második diplomájukat szerzik meg. Technikusok például mérnöki diplomáért tanulnak, míg az általános mérnök szakmérnöki képesítést szerez. Négyen műszaki doktorátust szereztek, tízen pedig már rendelkeznek szakmérnöki diplomával. Segítik a továbbtanulásban azokat is, akik még lentebb járnak, középfokú oktatásban; gimnáziumban, technikumban, szakiskolában. A pártszervezetek felmérték, hogy a fizikai dolgozók közül hányan nem rendelkeznek még általános iskolai végzettséggel. Most azon munkálkodnak, hogy létrehozzanak egy kihelyezett általános iskolai osztályt, ahol sikerrel tanulhatnak.

Lődi Ferenc

Műszaki klub az MTESZ-ben

Tegnap, pénteken este 6 órakor ünnepélyes keretek között megnyílt az MTESZ műszaki klubja Szegeden, a Technika Házában. Jelen volt az MSZMP Csongrád megyei bizottságának képviseletében *Győrffy* László. Ott voltak a műszaki és tudományos élet képviselői.

Az MTESZ Csongrád megyei szervezetének elnöke, *dr. Kovács* Kálmán mondott megnyitó beszédet. Kiemelte: hasznos a kezdeményezés, mert a megye műszaki értelmiségének összefogását szolgálja. A következő hónaptól kezdve rendszeres foglalkozásokat tartanak a Technika Háza klubhelyiségében a szervezet tagegyesületei, nemcsak szakmai témákat, hanem kulturális programokat is terveznek.

Tegnap *Sinka* József, az Egyesült Izzólámpa és Villamossági RT osztályvezetője tartott előadást az asztronautika eredményeiről és távlatairól, majd színes filmet vetítettek az Apollo-programról, „Interkozmosz" címmel pedig a szovjet űrrepülésről.

Nőaktivisták tanácskozása

A Közalkalmazottak Szakszervezete Csongrád megyei bizottsága és nőbizottsága pénteken délelőtt aktívaülést tartott, ezen a néppolitikai határozatok megvalósításának tapasztalatairól és további feladatairól adott tájékoztatást Bíró Lajos, a szakszervezet megyei titkára.

Elmondotta, hogy a szakszervezeti tagok 57 százaléka nő, s ez már önmagában is igazolja a néppolitikai feladatok fontosságát. Lényeges előrelépésnek számít, hogy egyre több nő kerül képességeinek megfelelő, vezető beosztásba.

A nőbizottság gazdag mozgalmi tapasztalata és a több száz aktivista sikeres munkája elismeréseként a tanácskozás végén Lacsán Mihályné, az Országos Béketanács tagja a békemozgalomban végzett kiváló munkáért a Béketanács emlékplakettjét adta át a megyei nőbizottságnak.

Szocialista brigádvezetők megbeszélése Vásárhelyen

Tegnap, pénteken Vásárhelyen, a Petőfi Művelődési Központban rendezték meg a vásárhelyi hetek keretében már hagyományos szocialista brigádvezetői tanácskozást. *Dr. Csatordai* Antal, a városi tanács elnöke mondott megnyitót. *Juhász* József, a megyei pártbizottság tagja, a Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsának vezető titkára tartott előadást. Beszédében az MSZMP XI. kongresszusa és hazánk felszabadulásának 30. évfordulója tiszteletére indított munkaversenytapasztalataival, eddigi eredményeivel foglalkozott. Elmondotta, hogy a SZOT értékelése szerint az iparban 8,4 százalékos termelésemelkedést jelent eddig a verseny, a mezőgazdaságban pedig — amennyiben a mostani betakarítási gondokat sikerül megoldani — az előirányzott 2—3 százalékos helyett 5 százalékkal lesz nagyobb a megtermelt érték, mint tavaly.

Az előadást követően szocialista brigádvezetők szólaltak fel, s mondották el véleményüket, mutatták be brigádjuk munkáját, eredményeit.